

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT

LEGE
privind organizarea și funcționarea
cabinetelor de medicină sportivă

Senatul adoptă prezentul proiect de lege

CAPITOLUL I
DISPOZIȚII GENERALE

Art.1.- Prevederile prezentei legi se aplică activităților de medic specialist de medicină sportivă exercitată în România în regim salarial și/sau independent.

Art.2.- Profesia de medic specialist de medicină sportivă se exercită pe teritoriul României, în condițiile prezentei legi, de către persoanele fizice posesoare ale unui titlu oficial de calificare în specialitatea de medicină sportivă, după cum urmează:

- a) cetățeni ai statului român;
- b) cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene;
- c) beneficiarii statutului de rezident pe termen lung acordat Uniunii Europene de către unul dintre statele prevăzute la lit.b).

Art.3.- Activitatea de medicină sportivă, parte integrantă a asistenței medicale, constă în efectuarea selecției, orientării și reorientării la efort

fizic, efectuarea examinărilor medicale la începerea activității sportive, periodic, la încetarea activității din cauze medicale și la reluarea activității sportive, după întreruperea acesteia din cauze diverse, eliberarea de avize practicanților de forme de sport, stabilind calificativul apt/inapt, în condițiile unei examinări interdisciplinare complexe, elaborarea programelor de educație în domeniul sănătății sportive, precum și asigurarea managementului de medicină sportivă.

Art.4.- Medicul specialist este obligat să răspundă în măsura posibilităților cabinetului și să contribuie la realizarea cercetării științifice în domeniul medicinei sportive și la îmbunătățirea asistenței medicale, prin elaborarea de opinii științifice în domeniu.

Art.5.- (1) Orice ingerință în activitatea de medicină sportivă este interzisă.

(2) Încălcarea prevederilor alin.(1) atrage răspunderea administrativă, civilă sau penală, după caz.

Art.6.- Activitățile de medicină sportivă se realizează în cabinetele de medicină sportivă din sectorul public și/sau privat constituite ca atare sau în cadrul ambulatoriilor de specialitate, al spitalelor, al structurilor sportive și în cadrul instituțiilor publice cu atribuții în sport, cu respectarea dispozițiilor legale privind înființarea, organizarea și funcționarea cabinetelor medicale.

Art.7.- Ministerul Sănătății Publice asigură controlul și evaluarea activității de medicină sportivă.

CAPITOLUL II

ORGANIZAREA CABINETELOR DE MEDICINĂ SPORTIVĂ

Art.8.- Serviciile de medicină sportivă pot fi organizate și pot furniza servicii de specialitate, în una dintre următoarele forme:

a) secții și compartimente de medicină sportivă în orașele reședință de județ aflate în subordinea spitalelor publice sau private, la propunerea direcțiilor de sănătate publică județene sau a municipiului București și/sau a direcțiilor județene și a municipiului București pentru sport;

b) cabinete de medicină sportivă, înființate și organizate potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr.124/1998 privind organizarea și

funcționarea cabinetelor medicale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și conform Ordinului ministrului sănătății și familiei nr.153/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice privind înființarea, organizarea și funcționarea cabinetelor medicale, cu modificările ulterioare;

c) cabinete de medicină sportivă, înființate în cadrul structurilor sportive, al organizațiilor sportive naționale și al instituțiilor publice cu atribuții în sport, cu respectarea dispozițiilor legale privind înființarea, organizarea și funcționarea cabinetelor medicale;

d) cabinete de medicină sportivă, în cadrul ambulatoriilor de specialitate.

Art.9.- (1) Pentru furnizarea serviciilor de specialitate, cabinetele de medicină sportivă încheie contracte cu casele de asigurări de sănătate, pentru pachetul de servicii medicale de bază din cadrul asigurărilor de sănătate și/sau pentru asigurări voluntare suplimentare de sănătate, potrivit legii.

(2) În vederea aducerii la îndeplinire a obligațiilor ce îi revin pentru asigurarea protecției angajaților care practică în mod organizat orice tip de efort fizic, angajatorul poate opta pentru una dintre următoarele forme de asigurare a serviciilor de medicină sportivă, după cum urmează:

a) organizarea unui cabinet de medicină sportivă în cadrul structurii sportive organizate ca serviciu autonom, situație în care medicul specialist de medicină sportivă are calitatea de salariat, iar raporturile de muncă se stabilesc pe baza contractului individual de muncă;

b) contractarea și furnizarea serviciilor de medicină sportivă cu un cabinet medical de specialitate sau cu un spital care are organizat un astfel de serviciu, situație în care medicul specialist de medicină sportivă nu mai este salariat al angajatorului, ci un furnizor de servicii medicale de medicină sportivă, iar raporturile dintre acesta și angajator sunt reglementate printr-un contract privind furnizarea acestor servicii.

(3) Structurile sportive cu finanțare de la bugetul statului își vor putea asigura serviciile de medicină sportivă prin formele prevăzute la alin.(2), iar plata acestora se va realiza în limita bugetului alocat.

Art.10.-(1) Cabinetul de medicină sportivă poate deservi, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr.124/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și potrivit art. 8 din

Ordinul ministrului sănătății și familiei nr.153/2003, cu modificările ulterioare, mai multe structuri sportive, de comun acord cu părțile interesate, prin contract, în limitele legii și fără să afecteze activitatea specifică pentru care a fost înființat. Pentru orice prejudiciere a părților, cabinetul de medicină sportivă va răspunde în fața autorităților abilitate să controleze activitatea acestuia.

(2) Pentru a putea furniza serviciile medicale, cabinetele de medicină sportivă trebuie să îndeplinească condițiile de acreditare și de dotare stabilite în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr.124/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare și potrivit Ordinului ministrului sănătății și familiei nr.153/2003, cu modificările ulterioare.

Art.11.- Dotarea cabinetului medical de medicină sportivă se face în conformitate cu baremul stabilit de Ordinul Ministrului Sănătății și familiei nr. 153/2003, cu modificările ulterioare și cu baremul privind dotarea cabinetului medico-sportiv din baze, cluburi sau asociații sportive, prevăzut în anexa nr.3 la Normele tehnice privind controlul medical al sportivilor, asistența medico-sportivă în complexurile sportive naționale, precum și în cantonamentele loturilor naționale și olimpice și asistența medicală la bazele sportive în timpul desfășurării antrenamentelor și competițiilor, aprobate prin Ordinul ministrului tineretului și sportului și al ministrului sănătății și familiei nr.1.058/2003.

Art.12.-(1) Cabinetul medical de medicină sportivă, indiferent de forma de organizare, are următoarele atribuții:

- a) consultație inițială;
- b) consultație de control;
- c) somatometrie;
- d) dinamometrie;
- e) miotonometrie;
- f) compoziție corporală;
- g) proba Ruffier;
- h) EKG de repaus și efort la sportivi;
- i) electromiografie-EMG;
- j) spirometrie;
- k) evaluarea capacității aerobe de efort;
- l) evaluarea capacității anaerobe;

- m) investigație în efort specific;
- n) fișa de nutriție și calcularea rației alimentare în funcție de sportul practicat;
- o) medicația efortului sportiv.

(2) De asemenea, cabinetul medical de medicină sportivă îndeplinește și următoarele atribuții:

- a) eliberează avizul medical - apt/inapt de efort fizic - în urma examinărilor clinice și paraclinice specifice și în urma colaborării cu alte specialități medicale în funcție de particularitățile cazului;
- b) monitorizează starea de sănătate a celor ce efectuează o formă de efort fizic, organizat prin examene medicale de selecție, examen medical în procesul de antrenament, examen medical la reluarea activității sportive, controlul medical periodic;
- c) comunică rezultatele examinării medicale către toți factorii implicați în procesul sportiv. Factorii implicați în procesul sportiv sunt obligați la confidențialitate;
- d) îndrumă activitățile de refacere și recuperare medicală, reorientare sportivă;
- e) consiliază echipa de tehnicieni privind adaptarea la efortul fizic și caracteristicile psihologice ale sportivilor;
- f) consiliază tehnicienii în privința planului de antrenament și de menținere a sănătății sportivilor;
- g) transmite, la direcția de sănătate publică, datele privind accidentele în teren și bolile specifice sportului practicat.

CAPITOLUL III

CONTROLUL PROFESIONAL AL ACTIVITĂȚII CABINETULUI MEDICAL DE MEDICINĂ SPORTIVĂ

Art.13.-(1) Direcția de sănătate publică pe raza căreia funcționează cabinetul medical de medicină sportivă și Colegiul Medicilor din România sunt autorizate să exercite controlul profesional, în conformitate cu legile în vigoare.

(2) Controlul profesional prevăzut la alin.(1) poate fi exercitat și de către Comisia Națională de Soluționare a Cazurilor Deosebite și a Litigiilor Profesionale în Medicina Sportivă.

Art.14.- Medicul de medicină sportivă, fie că este salariat al angajatorului care organizează un astfel de serviciu în cadrul structurii

sportive autorizate sau care prestează serviciile medicale pe baza unui contract privind furnizarea serviciilor de medicină sportivă, are următoarele atribuții generale și specifice:

I. Atribuții generale:

- a) prevenirea accidentelor, din cauze medicale, în cursul practicării efortului fizic;
- b) supravegherea condițiilor de igienă și sănătate;
- c) asigurarea controlului medical al celor implicați în procesul efortului fizic, din momentul începerii acestui proces și pe toată durata executării contractului individual sportiv sau nesportiv pentru recuperare și refacere;
- d) propunerea staffului tehnic, respectiv antrenor și angajator, schimbarea, modificarea tipului de antrenament, de recuperare, de refacere, determinată de starea de sănătate a sportivului;
- e) îmbunătățirea periodică, cu stafful tehnic, a tipului de activitate fizică, în funcție de starea de sănătate și de parametrii biologici ai medicinei sportive.

II. Atribuții specifice:

- a) recomandă investigațiile necesare, pentru a stabili diagnosticul medico-sportiv;
- b) evaluează diagnosticul bolilor intercurrente, în limita competenței și a celor legate de activitatea sportivă;
- c) apelează la membrii unei echipe interdisciplinare formate din medici specialiști de: medicină internă, pediatrie, ortopedie, traumatologie, neurologie, psihiatrie, psihologie, psihologie sportivă, laborator clinic, cardiologie, imagistică medicală, sistematizând și concluzionând rezultatele în avizul medico-sportiv apt/inapt. Pentru orele de educație fizică din școli, avizul de sănătate poate fi eliberat și de către medicul de familie sau medicul școlar;
- d) efectuează examinări medicale la începutul activității, în timpul antrenamentelor, periodic, la reluarea activității efortului organizat și la încetarea acestui tip de activitate;
- e) asigură controlul medical al sportivilor și al celor care practică o formă de efort fizic în cadru organizat, asistență medico-sportivă în complexurile sportive naționale, în cantonamentele loturilor naționale și olimpice, ale cluburilor sportive și asistență medicală la bazele sportive,

în timpul desfășurării antrenamentelor și competițiilor și la locurile amenajate în alte locații decât cele descrise mai sus;

f) coordonează monitorizarea biologică a pacienților și a efectelor biologice consecutive efortului fizic, după o prealabilă selecție a celor mai adecvate teste;

g) ține evidența și supraveghează bolile legate de activitatea fizică și supraveghează bolile cronice la pacienții care fac efort fizic organizat;

h) înregistrează și declară bolile, conform metodologiei elaborate de Ministerul Sănătății Publice;

i) stabilește aptitudinea de efort fizic, cu ocazia oricărei examinări medicale;

j) avizează locurile unde se practică efort fizic în cadru organizat;

k) organizează primul-ajutor și tratamentul de urgență standard;

l) recomandă tipul de efort care este util în funcție de capacitatea de efort și aptitudine celor care doresc să practice efort fizic;

m) consiliază asupra programelor de sănătate, dietă, medicație de susținere a efortului și refacere, metodele de refacere eficiente;

n) evaluează aptitudinea pentru efort în relație cu starea de sănătate și promovează adaptarea antrenamentului la posibilitatea pacientului;

o) promovează capacitatea de efort, a sănătății, îndemnării și antrenamentului;

p) consiliază pacienții vârstnici și pe cei cu dizabilități;

q) consiliază în problemele de recuperare și refacere a celor care practică efort fizic organizat;

r) îndeplinește atribuțiile precizate în dispozițiile legale privind măsurile antidoping;

s) evaluează permanent capacitatea de efort.

Art.15.- Indiferent de raporturile dintre medic și angajatorul căruia îi furnizează serviciile medicale, medicul de medicină sportivă este total independent din punct de vedere profesional și are drept exclusiv de decizie cu privire la aspectele medicale și profesionale. Este singurul răspunzător de deciziile luate, în sensul că, în nici o împrejurare, nu se poate apăra invocând ordine sau dispoziții din partea angajatorului sau a persoanelor ierarhic superioare.

CAPITOLUL IV SECRETUL PROFESIONAL

Art.16.-(1) Rezultatele examinărilor medicale efectuate se comunică angajatorilor prin avizul medical, în termenii *apt sau inapt de efort*

fizic. Pentru sportivii de performanță din loturile naționale și olimpice, avizul se eliberează numai de către Institutul Național de Medicină Sportivă București.

(2) În caz de contestație, avizul devine atributul Comisiei Naționale de Soluționare a Cazurilor Deosebite și a Litigiilor Profesionale în Medicina Sportivă.

Art.17.- Medicul specialist de medicină sportivă declară periodic accidentele, bolile infecțioase și parazitare cu risc de transmitere în colectivitate, direcțiilor de sănătate publică și Ministerului Sănătății Publice.

Art.18.- Orice document în care sunt cuprinse date clinice, rezultate ale unor investigații și /sau concluzii diagnostice se va înmâna numai pacientului în cauză.

Art.19.- Fișierul medical este inaccesibil altor persoane, cu excepția celor care reprezintă corpul medical.

Art.20.- Medicul de familie primește date considerate ca fiind necesare în domeniul îngrijirilor primare de sănătate și cu privire la medicația interzisă de legile internaționale antidoping.

Art.21.- Medicul de medicină sportivă este obligat să păstreze confidențialitatea informațiilor privind activitatea angajatorului.

CAPITOLUL V

RELAȚIILE MEDICULUI SPECIALIST DE MEDICINĂ SPORTIVĂ

Art.22.-(1) Specialitatea de medicină sportivă este cuprinsă în Nomenclatorul de specialități, în grupa „Specialități de medicină internă”.

(2) Medicul specialist de medicină sportivă are relații asemănătoare cu cele pe care le au medicii specialiști de medicină internă, cu medicul de familie și cu spitalele, conform legislației în vigoare.

Art.23.-(1) Sportivul aflat la locul său de reședință, care practică efort fizic într-un cadru organizat, se află în evidența unui medic de

familie și beneficiază de asistența medicală prin pachetul de servicii de bază și în evidența unui medic specialist de medicină sportivă, care îi supraveghează activitatea sportivă și la care este asigurat prin pachetul de asigurări de sănătate specifice. Medicul de familie și medicul specialist de medicină sportivă stabilesc relația de colaborare, prin încheierea unui contract.

(2) Medicul de familie este selectat de direcțiile județene pentru sport și de Direcția pentru sport a municipiului București, la recomandarea direcțiilor de sănătate publică, pe baza criteriilor stabilite de comun acord.

(3) Relația de colaborare dintre medicul de familie și medicul specialist de medicină sportivă presupune:

a) evidența sportivului pe lista medicului de familie și înscrierea datelor personale în carnetul de sănătate;

b) transmiterea, de către medicul de familie, a datelor sportivului, cabinetului de medicină sportivă care supraveghează activitatea sportivului și care, la rândul său, completează carnetul de sănătate cu datele pe care le deține;

c) informarea medicului de familie, de către medicul specialist de medicină sportivă, în legătură cu medicația de susținere a efortului fizic, de refacere fizică, precum și medicația acceptată și interzisă de forurile internaționale sportive;

d) orice tratament administrat sportivului de către medicul de familie și/sau de către alți medici specialiști, va fi comunicat de către sportiv medicului de medicină sportivă pentru avizare. Această comunicare presupune prezentarea documentelor medicale pe care sportivul le deține: rețete, scrisori medicale, bilete de externare.

(4) Cabinetul medicului specialist de medicină sportivă și cabinetul medicului de familie se obligă să comunice, permanent, atât prin intermediul carnetului de sănătate, cât și prin alte mijloace, cum ar fi înscrieri, recomandări și altele asemenea, în vederea obținerii de informații complete și corecte asupra stării de sănătate a sportivului.

Art.24.- (1) Sportivul trebuie să dețină asupra sa un carnet de sănătate, care cuprinde următoarele date:

a) antecedentele heredo-colaterale;

b) antecedentele fiziologice și patologice personale;

c) diagnosticul stării de sănătate;

d) avizul epidemiologic;

e) avizul medico-sportiv, care conține diagnosticul stării de dezvoltare și nutriție și diagnosticul capacității de efort fizic.

(2) În cazul în care sportivul este oprit de la efort fizic, se vor înscrie în carnetul de sănătate perioada de restricționare și indicațiile medico-sportive și va fi îndrumat spre medicul de familie în a cărui evidență se află.

(3) Modelul carnetului de sănătate va fi elaborat de Ministerul Sănătății Publice, în colaborare cu Institutul Național de Medicină Sportivă din București, ca for metodologic, și va cuprinde elemente de protecție împotriva eventualelor tentative de falsificare.

(4) Medicii sunt răspunzători de exactitatea datelor înscrise în carnetul de sănătate.

Art.25.-(1) În cazul deplasărilor de la locul de reședință, în absența medicului lotului, sportivul va fi luat în evidență de medicul de medicină sportivă din teritoriu, pe baza datelor înscrise în carnetul de sănătate și va fi afiliat medicului de familie cu care colaborează medicul de medicină sportivă pe plan local.

(2) Prevederile art.23 alin.(3) se aplică și în cazul relației de colaborare dintre medicii prevăzuți la alin.(1).

Art.26.- În cadrul Institutului Național de Medicină Sportivă din București se va crea o bază de date, cu toate informațiile medicale ale sportivilor legitimați, bază care poate fi accesată de toți medicii acreditați de această instituție.

Art.27.- (1) Toate cazurile care depășesc posibilitățile de diagnostic și tratament ale medicului specialist de medicină sportivă, cum ar fi urgențe medico-chirurgicale, boli infecto-contagioase, afecțiuni degenerative, cazuri care necesită investigații laborioase și de strictă specialitate și altele asemenea, vor fi îndrumate spre spitalul și ambulatoriile de specialitate la care cabinetul medicului specialist de medicină sportivă este arondat direct sau prin medicul de familie, în funcție de caz.

(2) La externarea din spital, sportivul este obligat să se prezinte la medicul specialist de medicină sportivă, care va lua decizii cu privire la procesul de recuperare și de reluare a efortului sportiv. Aceste date se vor înscrie în carnetul de sănătate al sportivului.

CAPITOLUL VI DISPOZIȚII FINALE

Art.28. Medicul specialist de medicină sportivă trebuie să dețină o asigurare de răspundere civilă în caz de malpraxis.

Art.29.- (1) Se constituie Comisia Națională de Soluționare a Cazurilor Deosebite și a Litigiilor Profesionale în Medicina Sportivă, formată din:

a) un medic desemnat de Consiliul de conducere al Institutului de Medicină Sportivă;

b) un medic desemnat de șeful Catedrei de medicină sportivă a Universității de Medicină și Farmacie Carol Davila;

c) 2 medici specialiști de medicină sportivă, aleși prin tragere la sorți din lista reprezentativă de specialiști, stabilită de Comitetul Societății Române de Medicină Sportivă;

d) medicul sportivului analizat.

(2) Comisia va consulta o personalitate medicală din specialitatea impusă de patologia în discuție.

(3) Organizarea și funcționarea Comisiei Naționale de Soluționare a Cazurilor Deosebite și a Litigiilor Profesionale în Medicină Sportivă se stabilesc prin regulament propriu.

Art.30.- Statutul profesional specific al medicului de medicină sportivă este prevăzut în anexă, care face parte integrantă din prezenta lege.

Art.31.- Prezenta lege intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Senat în ședința din 14 noiembrie 2006, cu respectarea prevederilor articolului 76 alineatul (2) din Constituția României, republicată.

p.PREȘEDINȚELE SENATULUI

Doru Ioan Tărăcilă

Statutul profesional specific al medicului de medicină sportivă

CAPITOLUL I DISPOZIȚII GENERALE

Art.1.- Funcția de medic specialist de medicină sportivă poate fi deținută de un medic specialist sau primar de medicină sportivă, cu drept de liberă practică și înscris în Colegiul Medicilor din România și în Societatea Română de Medicină Sportivă.

Art.2.- Medicul specialist de medicină sportivă este format prin parcurgerea unui curriculum complet în specialitate, aprobat de Ministerul Sănătății Publice, Ministerul Educației și Cercetării și de Colegiul Medicilor din România prin rezidențiat și confirmat prin promovarea examenului de specialitate.

Art.3.- Medicii de alte specialități cu atribuții în managementul sportiv își exercită activitățile în subordinea medicului specialist de medicină sportivă, acesta din urmă fiind cel care ia deciziile finale privind actul medical și care se face răspunzător de corectitudinea lui.

Art.4.- Medicii de alte specialități, care colaborează cu medicul specialist de medicină sportivă în elaborarea avizelor medico-sportive au drept de decizie și de parafă strict în domeniul specialității lor, decizia finală asupra actului medical în ceea ce privește eliberarea avizului medico-sportiv unui practicant de forme de sport aparținând exclusiv medicului specialist de medicină sportivă.

CAPITOLUL II OCUPAREA POSTULUI ȘI ANGAJAREA MEDICULUI SPECIALIST DE MEDICINĂ SPORTIVĂ

Art.5.- Medicul specialist de medicină sportivă poate ocupa un post adecvat pregătirii sale, în condițiile prevăzute la art.2, în cabinete de medicină sportivă din sectorul public și /sau privat, din policlinici și spitale și din cadrul structurilor sportive organizate, prevăzute la art.21 alin.(1) din Legea educației fizice și sportului nr.69/2000, cu

modificările și completările ulterioare, cu respectarea dispozițiilor legale privind înființarea, organizarea și funcționarea cabinetelor medicale.

Art.6.- Ocuparea posturilor prevăzute la art.5 se face prin concurs, la care pot participa numai medici specialiști de medicină sportivă.

Art.7.- Angajarea medicului specialist de medicină sportivă se face pe baza unui contract individual încheiat între medic și angajator, în care se vor prevedea și condițiile rezilierii acestuia. Angajatorul participă la încheierea contractului, în scopul asigurării prevederilor acestuia și al asigurării condițiilor practicării medicinei sportive, în concordanță cu legislația României.

Art.8.- Medicul specialist de medicină sportivă își desfășoară activitatea în cabinete de profil și este principalul consilier al managerului și al reprezentanților recunoscuți ai angajatorilor în probleme de promovare și menținere a sănătății în relațiile cu practicarea efortului fizic.

CAPITOLUL III

ATRIBUTIILE SPECIFICE MEDICULUI SPECIALIST DE MEDICINĂ SPORTIVĂ

Art.9.- Medicul specialist de medicină sportivă îndeplinește, indiferent de unitatea sanitară în care își desfășoară activitatea, următoarele atribuții principale:

a) eliberează avizul de participare la competiții și antrenamente, stabilind calificativul apt/inapt, în condițiile unei examinări interdisciplinare complexe, prevăzute în Baremul examinărilor medicale, din anexa nr.1 la Ordinul nr.1.058/2003 al ministrului tineretului și sportului și al ministrului sănătății și familiei pentru aprobarea Normelor tehnice privind controlul medical al sportivilor, asistența medico-sportivă în complexurile sportive naționale, precum și în cantonamentele loturilor naționale și olimpice și asistența medicală la bazele sportive în timpul desfășurării antrenamentelor și competițiilor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.327 din 14 mai 2003;

b) inițiază evaluările la locul practicării efortului fizic și avizează metodele de control;

c) recomandă investigațiile necesare stabilirii diagnosticului afecțiunilor apărute ca urmare a practicării unei forme de efort fizic în cadru organizat;

d) stabilește diagnosticul bolilor apărute la pacienții care practică o formă de efort în cadru organizat;

e) apelează la membrii unei echipe interdisciplinare, formate din medic specialist de medicină internă, medic specialist de pediatrie, medic specialist de ortopedie-traumatologie, medic specialist de neurologie-psihiatrie, medic specialist de laborator clinic, medic specialist de cardiologie, medic specialist de imagistică medicală, sistematizând și concluzionând rezultatele în avizul medico-sportiv apt/inapt;

f) supraveghează sănătatea celor care practică efort fizic în activitățile de educație fizică și sport, respectând principiile de etică;

g) participă la selecția, orientarea și reorientarea în activitățile de educație fizică și sport;

h) efectuează examinările medicale la începerea activității sportive, în perioada de adaptare, periodic, la încetarea activității din diverse cauze și la reluarea ei;

i) monitorizează efectele biologice consecutive practicării diferitelor tipuri de efort fizic în activitățile de educație fizică și sport;

j) dispensarizează bolile legate de specificul efortului fizic și supraveghează bolile cronice;

k) stabilește capacitatea de efort și aptitudinea de efort fizic, cu ocazia oricărei reexaminări medicale;

l) supraveghează factorii de mediu și starea de sănătate a practicanților activităților sportive, în concordanță cu particularitățile expunerii la factorii de risc, cum ar fi: temperaturi extreme, altitudine, schimbare de fus orar, furtună și altele asemenea ;

m) organizează și întreprinde inspecții în locurile în care se practică efort fizic în cadru organizat;

n) selectează testele de monitorizare biologică, pe baza criteriilor de validitate pentru protecția sănătății;

o) participă la selecționarea echipamentelor sportive adecvate;

p) organizează primul ajutor și tratamentul de urgență și educă sportivii, pregătindu-i în vederea aplicării metodelor accesibile de prim - ajutor și a procedurilor de urgență;

q) evaluează capacitatea de efort, stabilește aptitudinile pentru efortul fizic ales în relație cu starea sănătății și promovează adaptarea

efortului fizic la posibilitățile sportivilor sau ale celor care practică efort fizic în cadru organizat;

r) evaluează incapacitatea de efort și triază sportivii, respectând contraindicațiile medico-sportive definitive și temporare, stabilite în anexa nr.2 din Ordinul nr.1.058/2003;

s) supraveghează evoluția recuperării capacității de efort;

t) supraveghează sportivii cu problemele speciale legate de utilizarea drogurilor, alcoolului și substanțelor interzise dopante și ia măsurile convenite de legile în vigoare;

u) consiliază în probleme de refacere post-efort, recuperare și reinsertie în antrenament;

v) consiliază asupra menținerii capacității de efort a pacienților în vârstă și a celor cu dizabilități;

w) consiliază antrenorul asupra unei bune adaptări a efortului la posibilitățile sportivului și în cazul unor circumstanțe speciale ale unor grupuri vulnerabile, cum ar fi: femei gravide, adolescenți, vârstnici și persoane cu handicap;

x) participă la activitatea științifică în domeniul sănătății sportive, respectând principiile etice aplicate în cercetarea medicală;

y) participă la programele de educație în domeniul sănătății sportului;

z) asigură managementul serviciilor de medicină sportivă, prin:

- evaluarea necesităților de protecție a sănătății din bazele sportive;

- definirea rolului și atribuțiilor personalului în furnizarea unor servicii de sănătate în medicină sportivă;

- organizarea departamentului sau serviciului de sănătate din cadrul instituției, utilizând principii de calitate;

- evaluarea calității serviciilor furnizate, promovând auditul actului medical;

- participarea la negocierea bugetului și distribuția fondurilor în sectorul de medicină sportivă;

- formarea echipei de medicină sportivă și a echipei interdisciplinare;

- păstrarea datelor medicale ale serviciului sub strictă confidențialitate;

- conceperea unui program de instruire pentru personalul de medicină sportivă;

CAPITOLUL IV
DREPTURILE MEDICULUI SPECIALIST DE
MEDICINĂ SPORTIVĂ

Art.10.- Medicul specialist de medicină sportivă are dreptul la toate facilitățile pe care angajatorul le pune la dispoziție angajaților.

Art.11.- Medicul specialist de medicină sportivă are dreptul să beneficieze de toate posibilitățile care îi asigură accesul la perfecționarea profesională, prin sistemul de pregătire continuă.

Art.12.- (1) Salarizarea medicului specialist de medicină sportivă se va realiza diferențiat, în funcție de serviciile oferite, după cum urmează:

a) medicul specialist de medicină sportivă care încheie un contract cu una dintre formele de organizare sportivă prevăzute în Legea nr.69/2000, cu modificările și completările ulterioare, va negocia salariul de comun acord cu angajatorul, potrivit art.159 din Codul muncii și art.8 alin.(3) din Legea nr.130/1996 privind contractul colectiv de muncă;

b) medicul de medicină sportivă care își desfășoară activitatea într-un cabinet medical privat care încheie un contract cu Casa Națională a Asigurărilor de Sănătate în Capitolul „Asigurări minimale de sănătate” și/sau în Capitolul „Asigurări voluntare suplimentare de sănătate” va fi remunerat în funcție de prețul stabilit al serviciilor și în condițiile contractului încheiat.

(2) Pachetul minimal de servicii medicale asigurate de medicul specialist de medicină sportivă pentru populația care practică sport de masă și pentru sportivii care practică sport legitimat cuprinde:

a) consultația inițială: anamneza generală, anamneza medico-sportivă, examenul clinic al dezvoltării fizice în vederea selecției sportive;

b) consultația de control;

c) stabilirea capacității de efort;

d) examenul dezvoltării fizice: antropometrie, compoziție corporală.

(3) Pachetul de asigurări voluntare suplimentare de sănătate pentru populația care practică sport de masă și pentru populația care practică sport legitimat cuprinde :

a) somatometria - examenul paraclinc al dezvoltării fizice;

b) dinamometria - determinarea forței musculare;

- c) miotonometria - măsurarea tonusului muscular;
- d) compoziția corporală - metoda celor 5 plici de țesut adipos;
- e) proba Ruffier;
- f) EKG de repaus și efort la sportivi;
- g) electromiografia EMG;
- h) spirometria;
- i) evaluarea capacității aerobe de efort - spiroergometrie, testul Astrand;
- j) evaluarea capacității anaerobe - cicloergometru, testul Wingate, Sargent și Bosco;
- k) investigația în efort specific;
- l) fișa de nutriție și calcularea rației alimentare în funcție de sportul practicat;
- m) medicația efortului sportiv constând în medicație de urgență, de susținere și de refacere.

(4) Medicul specialist de medicină sportivă care își desfășoară activitatea într-o unitate sanitară, bugetară cu profil de medicină sportivă, va fi remunerat în conformitate cu prevederile art.157 alin.(2) din Codul muncii.

(5) Indiferent de forma de organizare, cabinetul medical poate realiza venituri conform prevederilor art.8 din Ordonanța Guvernului nr.124/1998 privind organizarea și funcționarea cabinetelor medicale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, din:

- a) servicii medicale prestate în baza contractului încheiat cu casele de asigurări de sănătate ori cu alte persoane fizice sau juridice;
- b) servicii medicale cu plata directă din partea beneficiarilor;
- c) donații și sponsorizări de activități de consiliere medicală;
- d) activități contractate cu unitățile care coordonează activitățile de învățământ și de cercetare din rețeaua Ministerului Sănătății Publice;
- e) alte surse obținute conform dispozițiilor legale, inclusiv cele provenind din valorificarea aparaturii proprii uzate fizic sau moral.

Art.13.- Medicul specialist de medicină sportivă are dreptul la concediu de odihnă anual plătit, concedii de boală, concediu de maternitate, pensie și alte drepturi de asistență socială.

Art.14.- Medicul specialist de medicină sportivă are drept de acces în toate secțiile, la procesele tehnologice, precum și la datele privitoare

la tehnică antrenamentului, sub rezerva confidențialității asupra acestor date.

Art.15.- Medicul specialist de medicină sportivă, prin apartenența la Colegiul Medicilor din România și la Societatea Română de Medicină Sportivă beneficiază de protecția și facilitățile pe care acestea le pun la dispoziție membrilor.

CAPITOLUL V RELATIILE MEDICULUI SPECIALIST DE MEDICINĂ SPORTIVĂ CU ANGAJATORUL

Art.16.- Medicul specialist de medicină sportivă își va desfășura activitatea, fără a fi influențat în aplicarea cunoștințelor sale.

Art.17.- (1) Medicul specialist de medicină sportivă este subordonat angajatorului pe linie administrativă, iar în activitatea sa se va călăuzi după precepte etice și de deontologie profesională.

(2) Medicul prevăzut la alin.(1) apără interesele unității, ale sportivilor, pacienților și nu i se poate cere folosirea concluziilor medicale în alte scopuri care să prejudicieze sportivul.

Art.18.- Medicul specialist de medicină sportivă colaborează cu managerul și sportivul-pacient, în toate cazurile în care starea de sănătate a sportivului impune întreruperea procesului de antrenament sau adoptarea altei soluții.

CAPITOLUL VI PRINCIPII DE ETICĂ ȘI DEONTOLOGIE ÎN PRACTICAREA MEDICINEI SPORTIVE

Art.19.- Prin întreaga sa activitate, specialistul de medicină sportivă promovează sănătatea și bunăstarea socială a celor care practică o formă de educație fizică la nivel individual și colectiv și contribuie la sănătatea comunității.

Art.20.- Practicarea medicinei sportive trebuie să fie făcută în conformitate cu cele mai înalte standarde profesionale, respectând

demnitatea umană și promovând cele mai înalte principii etice în cadrul politicilor de medicină sportivă.

Art.21.- În exercitarea atribuțiilor sale, medicul specialist de medicină sportivă este total independent profesional, dovedind integritate și imparțialitate. El trebuie să construiască o relație bazată pe încredere, confidențialitate și echitate cu persoanele cărora le furnizează servicii de medicină sportivă.

Art.22.- Medicul specialist de medicină sportivă este obligat să respecte secretul medical promovat prin codul deontologic și profesional, pretinzând această responsabilitate și colaboratorilor săi. Rezultatele examinărilor medicale se comunică pacienților în avizul medico-sportiv apt sau inapt, cu excepția cazurilor de boli specifice, accidente sportive sau boli infecțioase.

Art.23.- Orice document medical în care sunt cuprinse date clinice, rezultate ale unor investigații, concluzii, diagnostice se va înmâna persoanei în cauză sau federației ori clubului care a comandat expertiza medicală.

Art.24.- Fișierul medical va fi inaccesibil altor persoane, cu excepția celor care reprezintă autoritatea medicală. Medicul de familie poate obține unele date considerate ca necesare de către medicul specialist de medicină sportivă în domeniul îngrijirilor primare de sănătate.

Art.25.- Rezultatele examinărilor medicale vor fi explicate clar celor care practică efortul fizic în cadru organizat. Acestea trebuie să fie informate asupra eventualelor schimbări în starea de sănătate și aptitudine de efort fizic, survenite pe parcursul activității sportive.

Art.26.- Erorile profesionale ale medicului specialist de medicină sportivă sunt supuse analizei Colegiului Medicilor din România, și anume Comisiei de medicină sportivă care eliberează și avizul de autorizare sanitară, precum și Comisiei Naționale de Soluționare a Cazurilor Deosebite și a Litigiilor Profesionale în Medicina Sportivă.

Art.27.- Comisia de medicină sportivă din cadrul Colegiului Medicilor din România va fi alcătuită din alți membri decât cei din Comisia Națională de Soluționare a Cazurilor Deosebite și a Litigiilor Profesionale în Medicina Sportivă.